

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS 2014/145/KĀDP

(2014. gada 17. marts)

par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

tā kā:

- (1) Savienības dalībvalstu vai to valdību vadītāji 2014. gada 6. martā stingri nosodīja to, ka Krievijas Federācija bez iemesla ir pārkāpusi Ukrainas suverenitāti un teritoriālo integritāti, un aicināja Krievijas Federāciju nekavējoties atvilkt savus bruņotos spēkus uz to pastāvīgajām dislokācijas vietām saskaņā ar attiecīgajiem nolīgumiem. Viņi aicināja Krievijas Federāciju dot starptautiskajiem novērotājiem tūlītēju piekļuvi. Valstu vai to valdību vadītāji uzskatīja, ka Krimas Autonomās Republikas Augstākās padomes lēmums rīkot referendumu par minētās teritorijas turpmāko statusu ir pretrunā Ukrainas Konstitūcijai un tādēļ tas nav likumīgs.
- (2) Valstu vai to valdību vadītāji nolēma veikt pasākumus, tostarp tos pasākumus, kurus Padome paredzēja 2014. gada 3. martā, proti, apturēt divpusējās sarunas ar Krievijas Federāciju par vīzu jautājumiem, kā arī sarunas ar Krievijas Federāciju par jaunu vispusīgu nolīgumu, ar ko aizstātu pašreizējo Partnerības un sadarbības nolīgumu.
- (3) Valstu vai to valdību vadītāji uzsvēra, ka krīzes risinājums būtu jārod sarunās starp Ukrainas valdību un Krievijas Federācijas valdību, tostarp izmantojot iespējamus daudzpusējus mehānismus, un kad tad, ja noteiktā termiņā šādu rezultātu nebūs, Savienība pieņems lēmumu par papildu pasākumiem, piemēram, ceļošanas aizliegumiem, aktīvu iesaldēšanu un ES un Krievijas samita atcelšanu.
- (4) Ņemot vērā pašreizējos apstākļus, būtu jānosaka ceļošanas ierobežojumi un līdzekļu iesaldēšana attiecībā uz personām, kuras ir atbildīgas par darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, tostarp par darbībām attiecībā uz jebkuras teritorijas daļas turpmāko statusu, kuras ir pretrunā Ukrainas Konstitūcijai, un ar tām saistītām personām, vienībām vai struktūrām.
- (5) Ir vajadzīga Savienības papildu rīcība, lai īstenotu konkrētus pasākumus,

1. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai liegtu ieceļot to teritorijā vai šķērsot to fiziskām personām, kuras ir atbildīgas par darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, un ar tām saistītām fiziskām personām, kā uzskaitīts pielikumā.
2. Šā panta 1. punkts neuzliek par pienākumu dalībvalstij aizliegt saviem valstspiederīgajiem ieceļot tās teritorijā.
3. Šā panta 1. punkts neskar gadījumus, ja kādai dalībvalstij kādas saistības ir uzliktas ar starptautiskām tiesībām, konkrēti:
 - a) kā starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalstij;
 - b) kā uzņēmējvalstij, kurā tiek rīkota starptautiska konference, ko sasauca Apvienoto Nāciju Organizācija vai kas notiek tās aizbildnībā;
 - c) saskaņā ar daudzpusēju nolīgumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti; vai
 - d) saskaņā ar 1929. gada Samierināšanās Līgumu (Laterāna Pakts), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija.
4. Šā panta 3. punktu uzskata par piemērojamu arī gadījumos, kad kāda dalībvalsts ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) uzņēmējvalsts.
5. Padomi pienācīgi informē par visiem gadījumiem, kad dalībvalsts piešķir izņēmumu atbilstīgi 3. vai 4. punktam.
6. Dalībvalstis var piešķirt izņēmumus 1. punktā paredzētajiem pasākumiem, ja ceļošana ir attaisnojama steidzamu humānu iemeslu dēļ vai tāpēc, lai apmeklētu starpvaldību sanāksmes un sanāksmes, kuras atbalsta vai rīko Savienība vai kuras rīko dalībvalsts, kas ir EDSO prezidentvalsts, ja tajās noris politiskais dialogs, ar ko tieši sekmē ierobežojošo pasākumu politiskos mērķus, tostarp atbalstot Ukrainas teritoriālo integritāti, suverenitāti un neatkarību.

7. Dalībvalsts, kas vēlas piešķirt 6. punktā minētos izņēmumus, par to rakstiski paziņo Padomei. Izņēmumu uzskata par piešķirtu, ja vien viens vai vairāki Padomes locekļi rakstiski neiebilst divās darba dienās no dienas, kad saņemts paziņojums par ierosināto izņēmumu. Ja viens vai vairāki Padomes locekļi iebilst, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var nolemt piešķirt ierosināto izņēmumu.

8. Gadījumos, kad saskaņā ar 3., 4., 6. un 7. punktu dalībvalsts atļauj pielikumā uzskaitītajām personām ieceļot tās teritorijā vai šķērsot to, atļauju piešķir tikai tādām nolūkam, kādam tā ir paredzēta, un tikai attiecīgajai personai.

2. pants

1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir to fizisko personu īpašumā, valdījumā, turējumā vai pārziņā, kuras ir atbildīgas par darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība, un ar tām saistīto fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai pārziņā, kā uzskaitītus pielikumā.

2. Pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām vai to labā nedara pieejamus, ne tieši, ne netieši, nekādus līdzekļus vai saimnieciskos resursus.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut atbrīvot noteiktus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus vai tos darīt pieejamus ar tādiem nosacījumiem, kādus tā uzskata par atbilstīgiem, ja tā ir konstatējusi, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:

- a) vajadzīgi, lai nodrošinātu pielikumā uzskaitīto personu un viņu apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzības, tostarp maksājumus par pārtiku, īri vai hipotēku, medikamentiem un ārstniecisko palīdzību, nodokļu, apdrošināšanas prēmiju un komunālo pakalpojumu maksājumus;
- b) paredzēti vienīgi samērīgai samaksai par kvalificētu darbu un atlīdzībai par izdevumiem, kas saistīti ar juridiskiem pakalpojumiem;
- c) paredzēti vienīgi komisijas maksai vai apkalpošanas maksai par iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu parastu turēšanu vai pārvaldību; vai
- d) vajadzīgi ārkārtas izdevumiem, ar noteikumu, ka kompetentā iestāde pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai vismaz divas nedēļas pirms atļaujas piešķiršanas ir paziņojusi pamatojumu, kāpēc tā uzskata, ka būtu jāpiešķir īpaša atļauja.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar šo punktu.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut atsevišķu iesaldētu līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas šķērējtiesas nolēmums, kas ir pieņemts pirms dienas, kad 1. punktā minēto personu, vienību vai struktūru iekļāva pielikumā minētajā sarakstā, vai pirms vai pēc minētās dienas Savienībā pieņemts tiesas vai administratīvs nolēmums vai attiecīgajā dalībvalstī izpildāms tiesas nolēmums;
- b) līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos vienīgi, lai izpildītu prasījumus, kas nodrošināti ar šādu nolēmumu vai kas atzīti par pamatotiem ar šādu nolēmumu, ievērojot ierobežojumus, kas noteikti piemērojamos normatīvajos aktos, kuri reglamentē tiesības, kas ir personām, kurām ir šādi prasījumi;
- c) nolēmums nav pieņemts kādas pielikumā uzskaitītas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras labā; un
- d) nolēmuma atzīšana nav pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar šo punktu.

5. Šā panta 1. punkts neliedz sarakstā iekļautai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai veikt maksājumus saskaņā ar līgumu, kas noslēgts pirms datuma, kurā šāda fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra ir iekļauta pielikumā, ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir secinājusi, ka maksājumu tieši vai netieši nesāņem 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra.

6. Šā panta 2. punktu nepiemēro šādiem iesaldēto kontu papildinājumiem:

- a) procentu ienākumiem vai citiem ieņēmumiem no minētajiem kontiem;
- b) maksājumiem, kuri paredzēti līgumos, nolīgumos vai saistībās, kas noslēgtas vai radušās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem attiecināja 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus; vai
- c) maksājumiem, kuri paredzēti tiesas, administratīvos vai šķērējtiesas nolēmumos, kas pieņemti Savienībā vai ir izpildāmi attiecīgajā dalībvalstī,

ar noteikumu, ka uz visiem šādiem procentiem, cita veida ieņēmumiem un maksājumiem joprojām attiecas 1. punktā paredzētie pasākumi.

3. pants

1. Padome pēc dalībvalsts vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma nolemj izveidot un grozīt pielikumā iekļauto sarakstu.

2. Padome 1. punktā minēto lēmumu, tostarp pamatojumu iekļaušanai sarakstā, paziņo attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai vai nu tieši, ja ir zināma tās adrese, vai publicējot paziņojumu, dodot šādai personai, vienībai vai struktūrai iespēju paust apsvērumus.

3. Ja ir iesniegti apsvērumi vai jauni būtiski pierādījumi, Padome pārskata 1. punktā minēto lēmumu un attiecīgi informē attiecīgo personu, vienību vai struktūru.

4. pants

1. Pielikumā norāda pamatojumu 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā minēto fizisko un juridisko personu, vienību vai struktūru iekļaušanai sarakstā.

2. Pielikumā iekļauj arī vajadzīgo informāciju attiecīgo fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru identificēšanai, ja tāda ir pieejama. Attiecībā uz fiziskām personām šāda informācija var ietvert vārdus un uzvārdus, tostarp pieņemtus vārdus, dzimšanas datumu un vietu, valstspiederību, pases un personas apliecības numuru, dzimumu, adresi, ja tā zināma, un amatu vai profesiju. Attiecībā uz juridiskām personām, vienībām vai struktūrām šāda informācija var ietvert nosaukumus, reģistrācijas vietu un datumu, reģistrācijas numuru un darbīšanas vietu.

5. pants

Lai palielinātu 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā minēto pasākumu iedarbību, Savienība aicina trešās valstis pieņemt ierobežojošus pasākumus, kas būtu līdzīgi tiem, kuri paredzēti šajā lēmumā.

6. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šo lēmumu piemēro līdz 2014. gada 17. septembrim.

Šo lēmumu pastāvīgi pārskata. To atjauno vai atbilstīgi groza, ja Padome uzskata, ka tā mērķi nav sasniegti.

Briselē, 2014. gada 17. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
C. ASHTON

PIELIKUMS

1. un 2. pantā minēto personu, vienību un struktūru saraksts

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
1.	<i>Sergey Valeryevich Aksyonov</i>	Dzimis 1972. gada 26. novembrī	Aksyonov 2014. gada 27. februārī Krievijai labvēlīgi noskaņotu bruņotu personu klātbūtnē Krimas Augstākajā padomē (<i>Verkhovna Rada</i>) tika ievēlēts par "Krimas premjerministru". <i>Oleksandr Turchynov</i> šo "ievēlēšanu" 1. martā atzina par konstitūcijai neatbilstošu. Aksyonov aktīvi lobēja 2014. gada 16. marta "referendumu".	17.3.2014.
2.	<i>Vladimir Andreevich Konstantinov</i>	Dzimis 1967. gada 19. martā	Kā Krimas Autonomās Republikas Augstākās padomes spikeram <i>Konstantinov</i> bija svarīga loma Augstākās padomes (<i>Verkhovna Rada</i>) pieņemtajos lēmumos par "referendumu" pret Ukrainas teritoriālo integritāti, un viņš aicināja vēlētājus balsot par Krimas neatkarību.	17.3.2014.
3.	<i>Rustam Ilmirovich Temirgaliev</i>	Dzimis 1976. gada 15. augustā	Kā Krimas Ministru padomes priekšsēdētāja vietniekam <i>Temirgaliev</i> bija svarīga loma Augstākās padomes (<i>Verkhovna Rada</i>) pieņemtajos lēmumos par "referendumu" pret Ukrainas teritoriālo integritāti. Viņš aktīvi lobēja par Krimas integrāciju Krievijas Federācijā.	17.3.2014.
4.	<i>Deniz Valentinovich Berezovskiy</i>	Dzimis 1974. gada 15. jūlijā	<i>Berezovskiy</i> 2014. gada 1. martā tika iecelts par Ukrainas Jūras spēku komandieri un deva zvērestu Krimas bruņotajiem spēkiem, tādējādi laužot doto zvērestu. Ukrainas Ģenerālprokuratūra ir uzsākusi pret viņu izmeklēšanu par valsts nodevību.	17.3.2014.
5.	<i>Aleksei Mikhailovich Chaliy</i>	Dzimis 1961. gada 13. jūnijā	<i>Chaliy</i> 2014. gada 23. februārī ar "publisku atbalstu" (<i>popular acclamation</i>) kļuva par "Sevastopoles mēru" un pieņēma šo "balsojumu". Viņš izvērsa aktīvu kampaņu par to, lai pēc 2014. gada 16. marta referenduma Sevastopole kļūtu par neatkarīgu vienību Krievijas Federācijas sastāvā.	17.3.2014.
6.	<i>Pyotr Anatoliyovych Zima</i>		"Premjerministrs" <i>Aksyonov</i> 2014. gada 3. martā iecēla <i>Zima</i> par Krimas Drošības dienesta jauno vadītāju, un <i>Zima</i> pieņēma šo amatu. Viņš ir sniedzis Krievijas Izlūkošanas dienestam svarīgu informāciju, tostarp datubāzi. Tajā bija informācija par <i>Euro-Maidan</i> aktivistiem un Krimas cilvēktiesību aizstāvjiem. Viņam bija svarīga loma tajā, lai neļautu Ukrainas iestādēm kontrolēt Krimas teritoriju. 2014. gada 11. martā bijušie Krievijas Izlūkošanas dienesta oficiāli paziņoja par neatkarīga Krimas Drošības dienesta izveidi.	17.3.2014.
7.	<i>Yuriy Zherebtsov</i>		Krimas Augstākās padomes (<i>Verkhovna Rada</i>) spikera padomnieks, viens no vadošajiem organizatoriem 2014. gada 16. marta "referendumam" pret Ukrainas teritoriālo integritāti.	17.3.2014.

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
8.	<i>Sergey Pavlovych Tsekov</i>	Dzimis 1953. gada 28. martā	Augstākās padomes (<i>Verkhovna Rada</i>) spīkera vietnieks; <i>Tsekov</i> kopā ar <i>Sergey Aksyonov</i> uzsāka Krimas Autonomās Republikas valdības nelikumīgo atlaišanu. Šajā pasākumā viņš iesaistīja <i>Vladimir Konstantinov</i> , draudot viņam ar atlaišanu. Viņš publiski atzina, ka Krimas parlamenta deputāti bija iniciatori tam, lai uzaicinātu Krievijas karavīrus pārņemt Krimas Augstāko padomi (<i>Verkhovna Rada</i>). Viņš bija viens no pirmajiem Krimas līderiem, kas publiski lūdza pievienot Krimu Krievijai.	17.3.2014.
9.	<i>Ozerov, Viktor Alekseevich</i>	Dzimis 1958. gada 5. janvārī <i>Abakan, Khakassia</i>	Krievijas Federācijas Padomes Drošības un aizsardzības komitejas priekšsēdētājs. 2014. gada 1. martā <i>Ozerov</i> Federācijas padomes Drošības un aizsardzības komitejas vārdā Federācijas padomē publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu.	17.3.2014.
10.	<i>Dzhabarov, Vladimir Michailovich</i>	Dzimis 1952. gada 29. septembrī	Krievijas Federācijas Padomes Starptautisko lietu komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks. 2014. gada 1. martā <i>Dzhabarov</i> Federācijas padomes Starptautisko lietu komitejas vārdā Federācijas padomē publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu.	17.3.2014.
11.	<i>Klishas, Andrei Aleksandrovich</i>	Dzimis 1972. gada 9. novembrī <i>Sverdlovsk</i>	Krievijas Federācijas padomes Konstitucionālo tiesību komitejas priekšsēdētājs. 2014. gada 1. martā <i>Klishas</i> Federācijas padomē publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu. <i>Klishas</i> ar publiskiem paziņojumiem centās attaisnot Krievijas militāro intervenci Ukrainā, apgalvojot, ka "Ukrainas prezidents atbalsta Krimas iestāžu lūgumu Krievijas Federācijas prezidentam par visaptverošas palīdzības sniegšanu Krimas pilsoņu aizstāvībai".	17.3.2014.
12.	<i>Ryzhkov, Nikolai Ivanovich</i>	Dzimis 1929. gada 28. septembrī <i>Duleevka, Donetsk reģion, Ukrainas PSR</i>	Krievijas Federācijas padomes Federālo jautājumu, reģionālās politikas un ziemeļu jautājumu komitejas loceklis. 2014. gada 1. martā <i>Ryzhkov</i> Federācijas padomē publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu.	17.3.2014.
13.	<i>Bushmin, Evgeni Viktorovich</i>	Dzimis 1958. gada 4. oktobrī <i>Lopatino, Sergachiisky reģion, KPSFR</i>	Krievijas Federācijas Padomes spīkera vietnieks. 2014. gada 1. martā <i>Bushmin</i> Federācijas padomē publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu.	17.3.2014.
14.	<i>Totoonov, Aleksandr Borisovich</i>	Dzimis 1957. gada 3. martā <i>Ordzhonikidze, North Ossetia</i>	Krievijas Federācijas Padomes Kultūras, zinātnes un informācijas komitejas loceklis. 2014. gada 1. martā <i>Totoonov</i> Federācijas padomē publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu.	17.3.2014.

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
15.	<i>Panteleev, Oleg Evgenevich</i>	Dzimis 1952. gada 21. jūlijā <i>Zhitnikovskoe, Kurgan region</i>	Parlamentāro jautājumu komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks. 2014. gada 1. martā <i>Panteleev</i> Federācijas padomē publiski pauda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu.	17.3.2014.
16.	<i>Mironov, Sergei Mikhailovich</i>	Dzimis 1953. gada 14. februārī <i>Pushkin, Leningrad region</i>	Krievijas Federācijas Valsts Domes padomes loceklis, Domes frakcijas "Taisnīga Krievija" (<i>Fair Russia</i>) vadītājs. Iniciators tiesību akta priekšlikumam, ar ko ļauj Krievijas Federācijai, aizbildinoties ar mērķi aizsargāt Krievijas pilsoņus, savā sastāvā iekļaut citas valsts teritorijas bez minētās valsts piekrišanas vai bez starptautiska līguma pamata.	17.3.2014.
17.	<i>Zheleznyak, Sergei Vladimirovich</i>	Dzimis 1970. gada 30. jūlijā <i>St Petersburg</i> (bijusī <i>Leninград</i>)	Krievijas Federācijas Valsts Domes spīkera vietnieks. Aktīvi atbalsta Krievijas bruņoto spēku izmantošanu Ukrainā un Krimas pievienošanu. Viņš personīgi vadīja demonstrāciju, lai atbalstītu Krievijas bruņoto spēku izmantošanu Ukrainā.	17.3.2014.
18.	<i>Slutski, Leonid Eduardovich</i>	Dzimis 1968. gada 4. janvārī <i>Moscow</i>	Krievijas Federācijas Valsts Domes Neatkarīgo Valstu Savienības (NVS) komitejas priekšsēdētājs (<i>LDPR</i> loceklis). Aktīvi atbalsta Krievijas bruņoto spēku izmantošanu Ukrainā un Krimas pievienošanu.	17.3.2014.
19.	<i>Vitko, Aleksandr Viktorovich</i>	Dzimis 1961. gada 13. septembrī <i>Vitebsk</i> (Baltkrievijas PSR)	Melnās jūras flotes komandieris, viceadmirālis. Atbildīgs par to Krievijas spēku komandēšanu, kas okupējuši Ukrainas suverēno teritoriju.	17.3.2014.
20.	<i>Sidorov, Anatoliy Alekseevich</i>		Komandieris Krievijas Rietumu militārajam apgabalam, kura vienības ir dislocētas Krimā. Atbildīgs par daļu no to Krievijas militāro spēku klātbūtnes Krimā, kuri apdraud Ukrainas suverenitāti, un ir palīdzējis Krimas iestādēm novērst publiskas demonstrācijas pret referendumu un pret pievienošanu Krievijai.	17.3.2014.
21.	<i>Galkin, Aleksandr</i>		Krievijas Dienvidu militārais apgabals, kura spēki atrodas Krimā; <i>Galkin</i> komandē Melnās jūras floti; spēku pārvietošana uz Krimu lielā mērā ir notikusi no Dienvidu militārā apgabala. Krievijas Dienvidu militārā apgabala komandieris. Dienvidu militārā apgabala spēki ir dislocēti Krimā. Atbildīgs par daļu no to Krievijas militāro spēku klātbūtnes Krimā, kuri apdraud Ukrainas suverenitāti, un ir palīdzējis Krimas iestādēm novērst publiskas demonstrācijas pret referendumu un pret pievienošanu Krievijai. Turklāt Melnās jūras flote ir apgabala kontrolē.	17.3.2014.